ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1949

Vyhlásené: 27.12.1949 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

266.

Zákon

zo dňa 7. decembra 1949

o dočasných zmenách v niektorých občianskych veciach právnych.

Národné shromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

HLAVA PRVÁ.
Hmotnoprávne ustanovenia.

§ 1.

(1) Plnoletosť sa dosahuje dovŕšením osemnásteho roku.

(2) Maloletý sa stane plnoletým aj uzavretím manželstva; plnoletosť nestráca ani zánikom manželstva, ani keď bude manželstvo vyhlásené za neplatné.

§ 2.

(1) Osobe, ktorá je maloletá alebo postihnutá duševnou poruchou alebo duševne nedostatočne vyvinutá, povoľuje uzavretie manželstva súd po vypočutí rodičov alebo iných zákonných zástupcov.

(2) Osobám v priamom pokolení sošvagreným povoľuje uzavretie manželstva okresný národný výbor. Okresný národný výbor povoľuje tiež, aby vyhlásenie snúbenca, že vstupuje do manželstva, urobil jeho splnomocnenec.

(3) Miestny národný výbor poverený viesť matriky pre obvod, v ktorom má jeden zo snúbencov bydlisko, môže povoliť uzavretie manželstva pred iným miestnym národným výborom povereným viesť matriky.

§ 3.

Manželstvo osoby vyhlásenej za mŕtvu zaniká tým dňom, keď rozhodnutie o vyhlásení za mŕtveho nadobudne právoplatnosť. Pri počítaní času rozhodného pre určenie otcovstva sa však považuje, že manželstvo zaniklo dňom, ktorý bol uvedený v rozhodnutí o vyhlásení za mŕtveho ako deň úmrtia.

§ 4.

Dieťa je zákonným dedičom obidvoch rodičov a obidvaja rodičia majú zákonné dedičské právo po dieťati.

§ 5.

(1) Osvojenec a jeho potomci a osvojiteľ a jeho príbuzní dedia navzájom podľa dedičských skupín ako príbuzní. Osvojenec nededí v pôvodnej rodine a pôvodná rodina osvojeného nededí po ňom.

(2) Zrušením osvojeneckého pomeru vznikajú znovu dedičské práva v pôvodnej rodine osvojencovej, rovnako ako rodičovská moc osvojencových rodičov.

§ 6.

(1) Ak je aspoň jeden zo snúbencov československým občanom, možno uzavrieť manželstvo v cudzine aj pred prednostom československého zastupiteľského úradu na to splnomocneným. Prednosta úradu môže touto úlohou poveriť niektorého úradníka svojho úradu.

(2) Ak sa uzaviera manželstvo podľa predchádzajúceho odseku, neplatí ustanovenie § 1, ods. 2 zákona zo dňa 7. decembra 1949, č. 265 Sb., o rodinnom práve.

(3) Cudzinec, ktorý zamýšľa v Československej republike uzavrieť manželstvo, je povinný predložiť vysvedčenie príslušného úradu svojho domovského štátu, že nie sú známe okolnosti, ktoré by uzavretie zamýšľaného manželstva vylučovaly. Okresný národný výbor môže z dôležitých dôvodov cudzinca oslobodiť od povinnosti predložiť vysvedčenie.

(4) Maloletému cudzincovi staršiemu než šestnásť rokov, ktorý zamýšľa uzavrieť manželstvo v Československej republike a nemôže sa preukázať potrebným povolením so zreteľom na jeho vek podľa zákonov štátu, ktorého je príslušníkom, môže povoliť uzavretie manželstva československý súd. Pre toto konanie sa maloletému ustanoví opatrovník, ak nemá tu svojho zákonného zástupcu.

HLAVA DRUHÁ.
Ustanovenia o príslušnosti a o konaní.

§ 7.
Spôsob konania.

(1) V sporovom konaní rozhoduje súd o žalobách:

a) o rozvod manželstva a o určenie podľa § 6 zákona o rodinnom práve, či medzi stranami je alebo nie je manželstvo (ďalej len manželské spory),

b) o zistenie alebo zaprenie otcovstva,

c) o uspokojenie osobných potrieb manželov,

d) o rýdze majetkové nároky medzi manželmi, pokiaľ sa tieto nároky netýkajú zákonného spoločenstva majetkového,

e) o úhradu nákladov na tehotenstvo a zľahnutie ženy, ktorá nie je vydatá za otca dieťaťa, na náhradu jej osobných potrieb a o úhradu jej výdavkov alebo mimoriadnej majetkovej ujmy, vzniknutých tehotenstvom alebo zľahnutím,

f) o náhradu škody spôsobenej poručencovi poručníkom, podaných po skončení poručníctva,

g) o iné rýdze majetkové nároky medzi zákonným zástupcom a súdnym chránencom.

(2) V ostatných veciach uvedených v zákone o rodinnom práve rozhoduje súd v nesporovom konaní.

Príslušnosť.

§ 8.

(1) Kde predpisy o súdnej príslušnosti hovoria o rozluke manželstva, treba tým rozumieť rozvod manželstva podľa zákona o rodinnom práve.

(2) Pre príslušnosť na vyslovenie neplatnosti manželstva v nesporovom konaní sa užijú primerane predpisy o súdnej príslušnosti pre spory o neplatnosť manželstva; ak sa vyslovuje však neplatnosť manželstva z úradnej povinnosti a manželia nemali spoločné bydlisko v Československej republike, je príslušný všeobecný súd ktoréhokoľvek manžela.

(3) Výlučná príslušnosť podľa odsekov 1 a 2 nebráni tomu, aby rozhodnutie cudzieho súdu alebo úradu o rozvode, o neplatnosti manželstva alebo o určení, či medzi stranami je alebo nie je manželstvo (ďalej len manželské veci), bolo uznané, ak nebol v čase rozhodnutia niektorý z manželov československým občanom alebo ak nemal na území Československej republiky svoje bydlisko (obvyklý pobyt).

§ 9.

Spory o zistenie alebo o zaprenie otcovstva náležia, ak nie je v Československej republike všeobecný súd žalovaného, podporne pred všeobecný súd žalobcu. Ak nie je v Československej republike taký súd, je príslušný podporne súd v Prahe alebo Bratislave.

§ 10.

Na výrok o osvojení a o jeho zrušení je príslušný všeobecný súd osvojenca, a ak nie je taký súd v Československej republike, všeobecný súd osvojiteľa.

Manželské veci.

§ 11.

(1) V manželských sporoch platia všeobecné predpisy o konaní s týmito odchýlkami:

a) prvý termín sa nekoná;

b) súd vyšetrí skutkový základ sporu z úradnej povinnosti, najmä či by rozvod nebol v rozpore so záujmom maloletých detí manželov;

c) nemožno vyniesť rozsudok na základe uznania ani ukončiť spor pokonávkou. Význam doznania posúdi súd;

d) ak nepríde jedna strana na konanie, nenastanú zákonné následky zmeškania;

e) ak neuposlúchne niektorá strana výzvu, aby prišla na ústne konanie osobne, môže ju súd dať predviesť;

f) uplynutie prepadných lehôt sa berie do úvahy aj bez námietky;

g) spočívanie je prístupné aj v odvolacom konaní;

h) pre úmrtie manžela sa konanie vždy preruší;

i) ak sa pripojí žalovaný manžel k žalobe o rozvod manželstva a ak sa shodujú návrhy obidvoch manželov o vine na rozvode, môže sa súd pre zistenie rozvratu a viny na ňom obmedziť na dôkaz výsluchom strán.

(2) V manželských sporoch nemožno uplatňovať iné nároky než nároky na úhradu osobných potrieb manželov.

§ 12.

(1) Účastníkmi konania o neplatnosť manželstva sú manželia, a ak ide o neplatnosť, ktorá sa vysloví z úradnej povinnosti, aj prokurátor.

(2) Ustanovenie § 11, ods. 1, písm. h) platí v tomto konaní obdobne.

§ 13.

Až do vynesenia rozsudku súdu druhej stolice môže žalobca vziať žalobu späť aj bez svolenia žalovaného. To platí obdobne o žiadosti, aby bolo manželstvo vyhlásené za neplatné.

§ 14.

(1) Obnova konania, ktoré skončilo rozhodnutím vyslovujúcim rozvod alebo neplatnosť manželstva, je prípustná len v otázke viny alebo dobromyseľnosti. Obnova konania o žalobe, že manželstvo medzi stranami je alebo nie je, je prípustná len vtedy, ak bolo súdom vyslovené, že manželstvo medzi stranami je.

(2) Ak je podľa ustanovení odseku 1 vylúčená obnova konania, nie je prípustná ani sťažnosť generálneho prokurátora pre zachovanie zákona.

Zistenie a zaprenie otcovstva.

§ 15.

(1) Ak nejde o dieťa, ktorého sa týka domnienka § 42 zákona o rodinnom práve, je súd povinný vypočuť matku dieťaťa o tom, koho označuje za otca.

(2) Ak nebolo už otcovstvo uznané pred orgánom povereným viesť matriky, vypočuje súd toho, kto je za otca označený, o tom, či otcovstvo uznáva a či chce dobrovoľne plniť rodičovské povinnosti.

(3) Uznanie otcovstva pred súdom sa zaznamená do súdnej zápisnice.

(4) Ak nie je otcovstvo uznané, ustanoví súd maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorému udelí splnomocnenie na vedenie rozopre.

§ 16.

Ak je začaté konanie o zistenie otcovstva len na žalobu dieťaťa alebo matky, bráni prejednaniu žaloby druhého z nich prekážka začatého sporu. Ten z nich, kto žalobu nepodal, môže však v každom období konania pristúpiť k žalobcovi ako vedľajší intervenient.

§ 17.

(1) Ak zomrie žalobca za sporu o zistenie otcovstva, konanie sa preruší. Vo spore môže pokračovať druhý na žalobu oprávnený. Po smrti dieťaťa môžu do šesť mesiacov odo dňa úmrtia žalovať na určenie otcovstva aj jeho potomci, ak preukážu právny záujem na tomto určení; za tých istých podmienok a v tej istej lehote môžu potomci dieťaťa navrhnúť, aby sa v prerušenom spore pokračovalo.

(2) Konanie sa tiež preruší, ak zomrie za sporu žalovaný. V spore možno potom pokračovať proti opatrovníkovi, ktorého procesný súd žalovanému ustanoví.

§ 18.

Ak bude právoplatne rozhodnuté, že neskorší manžel nie je otcom dieťaťa znovu vydatej matky (§ 42, ods. 2 zákona o rodinnom práve), začína šesťmesačná lehota na zaprenie otcovstva pre skoršieho manžela dňom, keď sa dozvedel, že otcovstvo neskoršieho manžela bolo s úspechom zaprené.

§ 19.

Ak zomrie za sporu o zaprenie otcovstva jeden zo žalovaných, pokračuje sa v konaní proti druhému žalovanému; ak zomrie aj druhý žalovaný, konanie sa zastaví a trovy sporu sa zrušia.

§ 20.

(1) V sporoch o zistenie a zaprenie otcovstva platia ustanovenia § 11, ods. 1, písm. a) až g) primerane. V sporoch o zistenie otcovstva možno uplatniť aj nárok na plnenie vyživovacej povinnosti voči dieťaťu.

(2) Ak uzná v spore o zistenie otcovstva žalovaný svoje otcovstvo, vypočuje súd matku, ak nežaluje sama, či s uznaním súhlasí; ak súhlasí, súd konanie zastaví a na návrh rozhodne o náhrade trov.

(3) Ak nariadi súd dôkaz krvnou skúškou alebo dedične biologickou, sú povinní ako dieťa, o ktorého pôvod ide, tak jeho matka a muž, ktorého otcovstvo sa zisťuje alebo ktorý otcovstvo zapiera, alebo aj osoby iné podrobiť sa skúške. Ak sa zdráha niektorá z týchto osôb podrobiť sa skúške, rozhodne o odôvodnenosti zdráhania súd. Proti usneseniu súdu prvej stolice, ktorým sa zdráhanie vyhlási za neodôvodnené, môže podať rekurz ten, kto má byť vyšetrený. Proti usneseniu toho istého súdu, ktorým sa uzná zdráhanie za odôvodnené, môže podať rekurz každá strana. Po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo uznané zdráhanie za neodôvodnené, môže súd, ak treba, osobu, o ktorú ide, dať ku znalcovi predviesť a použiť aj iné donucovacie prostriedky prípustné podľa predpisov o exekučnom konaní. Ak nebude možné ani potom dôkaz vykonať, posúdi túto okolnosť súd.

§ 21.
Výkon rodičovskej moci.

(1) Ak sa nedohodnú rodičia medzi sebou o výkone rodičovskej moci, rozhodne súd, berúc do úvahy záujem dieťaťa, akým spôsobom sa má rodičovská moc vykonávať, najmä ktorý z rodičov má maloletého zastupovať.

(2) Rodičia ako zákonní zástupci maloletého môžu si ustanoviť len jediného splnomocnenca.

§ 22.
Osvojenie.

(1) Skôr než súd rozhodne o osvojení, vypočuje podľa možnosti osobne osvojiteľa, zákonných zástupcov osvojenca, orgán verejnej starostlivosti o mládež, poprípade aj osvojenca, ak je tento schopný posúdiť dosah osvojenia.

(2) Ak je jeden z rodičov pozbavený svojprávnosti alebo ak je jeho pobyt jeden rok neznámy, môže nahradiť jeho svolenie súd. V takom prípade treba však vypočuť zákonného zástupcu rodiča

alebo zástupcu, ktorý sa tomuto rodičovi ustanoví. To platí primerane, ak je niektorý z rodičov pozbavený rodičovskej moci. Svolenie iného zástupcu osvojenca môže nahradiť súd.

(3) Odpis výroku o osvojení sa založí do sbierky listín.

(4) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov platia primerane aj pre konanie o zrušenie osvojeneckého pomeru.

§ 23.
Výživa a výchova detí.

(1) Ak nežijú rodičia maloletého dieťaťa spolu, rozhodne súd na návrh o tom, komu sa má dieťa sveriť do výchovy a akou sumou má každý z rodičov prispievať na jeho výživu. Rozhodnutie môže sa nahradiť dohodou rodičov; taká dohoda však vyžaduje súhlas súdu.

(2) Súd určí rozsah vyživovacej povinnosti na návrh jedného z rodičov, i keď rodičia žijú spolu, ak jeden z nich neplní svoju povinnosť dobrovoľne.

§ 24.
Sľub poručníka.

(1) Poručník sľubuje, že sa bude riadne starať o telesný a duševný rozvoj poručenca, najmä o jeho výživu a výchovu, že bude poručenca riadne zastupovať a jeho majetok spravovať so starostlivosťou riadneho hospodára a dbať pritom na pokyny súdu.

(2) Po složení sľubu vydá súd poručníkovi listinu o jeho ustanovení. Složenie sľubu sa na listine poznamenáva.

§ 25.
Imanie poručenca.

(1) Súd spíše imanie poručencovo. V súpise treba opísať jednotlivé veci tak, aby nebolo pochybnosti o ich totožnosti. Ak pokladá to súd za potrebné, dá tieto veci aj odhadnúť.

(2) Hotové peniaze, pokiaľ ich netreba v záujme poručenca použiť inak, sa vhodne uložia. Hnuteľné veci, ktorých uschovanie nie je v záujme poručenca, možno po odhade vhodne predať. Pri nehnuteľnostiach nariadi súd poznámku maloletosti; možno ich scudziť, len ak je to potrebné, alebo na zrejmý prospech poručenca.

§ 26.
Úkony zákonných zástupcov.

Úkon zákonného zástupcu za súdneho chránenca vyžaduje schválenie súdu najmä vtedy, ak ide o vzdanie sa dedičstva alebo iných práv, o prihlášku k dedičstvu bez dobrodenia súpisu, o uzavieranie pokonávok, o poskytovanie a vypovedanie pôžičiek, o kupovanie a zaťažovanie nehnuteľností, alebo ak ide o postup pohľadávok, o prijímanie platených istín, o uzavieranie nájomných či árendovných smlúv alebo o scudzovanie majetku súdneho chránenca, ak tieto úkony presahujú rámec bežného hospodárenia.

§ 27.
Dočasné opatrenia.

(1) Súd môže behom sporu o rozvod manželstva, alebo o úhradu osobných potrieb manžela uložiť na návrh poskytovanie prostriedkov na úhradu týchto potrieb dočasným opatrením. Toto opatrenie stráca účinnosť právoplatným skončením sporu, ak nezaniklo už skôr.

(2) Navrhovateľ je povinný osvedčiť len potrebu úhrady a jej rozsah. Ak nie je nebezpečenstvo v omeškaní, musí byť odporca pred rozhodnutím vypočutý.

HLAVA TRETIA.
Prechodné a záverečné ustanovenia.

§ 28.

(1) Právne následky súdnych výrokov, ktorými už bol právoplatne vyslovený rozvod od stola a loža, zostávajú nedotknuté; pre nároky na úhradu osobných potrieb obidvoch manželov smerodajné sú však nabudúce ustanovenia zákona o rodinnom práve.

(2) V konaní o rozvod podľa zákona o rodinnom práve možno použiť dôkazy vykonané v konaní o rozvod od stola a loža.

§ 29.

V sporoch o rozluku manželstva dosiaľ právoplatne neskončených pokračuje súd v konaní, ako keby šlo o žalobu o rozvod podľa zákona o rodinnom práve. Ak bol v takom spore uplatnený majetkový nárok, rozhodne súd zároveň aj o tomto nároku.

§ 30.

V sporoch o rozvod od stola a loža dosiaľ právoplatne neskončených vyzve súd žalobcu, aby v lehote, ktorú zároveň určí, prispôsobil žalobu ustanoveniu zákona o rodinnom práve. Ak vyhovie žalobca, pokračuje súd v konaní. Ustanovenie § 29, vety druhej platí obdobne.

§ 31.

Právoplatne neskončené spory o neplatnosť manželstva z dôvodu neplatnosti uznaného zákonom o rodinnom práve, prevedie súd do konania nesporového. Trovy vykonaného konania sporového sú potom súčasťou ďalšieho konania nesporového. Ak bol v takom spore uplatnený majetkový nárok, pokračuje súd v spore len o tomto nároku.

§ 32.

Právoplatne neskončené spory o výživu rodičov a plnoletých detí, ako aj spory o zrušenie osvojeneckého pomeru prevedie súd do konania nesporového. Trovy vykonaného konania sporového sú potom súčasťou ďalšieho konania nesporového.

§ 33.

(1) Právne pomery založené osvojením pred účinnosťou tohto zákona zostávajú nedotknuté a spravujú sa právnymi predpismi, ktoré o nich dosiaľ platia; len na ne možno nabudúce užiť aj doterajšie hmotnoprávne predpisy o osvojení.

(2) V konaní o schválenie osvojenia pokračuje súd podľa ustanovení zákona o rodinnom práve. Návrh sa považuje za žiadosť podľa § 66, ods. 1 uvedeného zákona.

§ 34.

Ak nemožno vo veciach, v ktorých bolo konanie začaté pred účinnosťou tohto zákona, pokračovať podľa ustanovení zákona o rodinnom práve alebo podľa ustanovení tejto hlavy, súd

konanie zastaví, poprípade už vydané rozhodnutia zruší a zruší aj trovy konania, okrem trov opatrovníka.

§ 35.

(1) Ak sa narodilo pred účinnosťou tohto zákona dieťa, ktoré porodila manželka pred sto osemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a otcovstvo ktorého manžel na súde zaprel alebo ktoré porodila manželka rozvedená od stola a lôža neskoršie než desať mesiacov po súdnom rozvode, a ak podalo už dieťa žalobu o určenie otcovstva proti manželovi svojej matky, rozhodne súd o žalobe ako keby šlo o žalobu podľa § 47 zákona o rodinnom práve.

(2) Ak v týchto prípadoch dieťa žalobu dosiaľ nepodalo, môže podať ako dieťa tak matka žalobu proti manželovi matky podľa obdoby § 47 zákona o rodinnom práve.

§ 36.

Ak sa zastaví podľa § 34 konanie o žalobe o oduznanie pôvodu dieťaťa (§§ 158 a 159 obč. zák.), doručí súd rozhodnutie o zastavení konania všetkým oprávneným osobám na žalobu podľa zákona o rodinnom práve. tieto osoby môžu do šesť mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia podať novú žalobu podľa ustanovení zákona o rodinnom práve.

§ 37.

Účinnosť strácajú právoplatné súdne výroky, ktorými bola otcovská moc predĺžená.

§ 38.

Nedotknuté zostávajú pokonávky a právoplatné súdne výroky o výživnom. Kto je takto zaviazaný poskytovať výživné, môže žiadať o jeho novú úpravu podľa ustanovení zákona o rodinnom práve, manžel však len, pokiaľ by manželka bola inak v lepších hospodárskych pomeroch, než je on sám.

§ 39.

Právne pomery založené svadobnými smluvami pred účinnosťou tohto zákona zostávajú nedotknuté a len na ne možno nabudúce užiť doterajšie predpisy o svadobných smluvách.

§ 40.

(1) Osoby, ktoré pred účinnosťou tohto zákona nebudú ešte plnoleté, dovŕšily však osemnásty rok, stanú sa plnoletými toho dňa, keď tento zákon nadobudne účinnosť.

(2) Toho istého dňa stane sa plnoletým maloletý, ktorý uzavrel manželstvo pred účinnosťou tohto zákona.

§ 41.

Manželstvo osoby vyhlásenej za mŕtvu zaniká toho dňa, keď tento zákon nadobudne účinnosť, ak nezaniklo už skoršie.

§ 42.

(1) Kto úmyselne neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného alebo sa takej povinnosti vyhýba, potresce sa pre prečin tuhým väzením od jedného mesiaca do dvoch rokov.

(2) Tuhým väzením od troch mesiacov do troch rokov potresce sa vinník, ak je činom uvedeným v odseku 1 ohrozené zdravie oprávnenej osoby alebo ak je tu iná zvlášť priťažujúca okolnosť.

(3) Ak odsudzuje súd vinníka pre čin uvedený v odseku 1 na tuhé väzenie na čas dlhší ako jeden rok, vysloví stratu čestných práv občianskych.

§ 43.

(1) Kto z nedbanlivosti neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potresce sa pre prečin tuhým väzením do jedného roku.

(2) Tuhým väzením od troch mesiacov do dvoch rokov potresce sa vinník, ak je činom uvedeným v odseku 1 ohrozené zdravie oprávnenej osoby alebo ak je tu iná zvlášť priťažujúca okolnosť.

§ 44.

Pre čin uvedený v § 42 alebo v § 43 nie je pachateľ trestný, ak svoju povinnosť dodatočne splní skôr, než súd prvej stolice začne vyhlasovať rozsudok, a ak nemá taký čin trvale nepriaznivé následky.

§ 45.

Kto pri zastávaní úradu duchovného alebo podobnej náboženskej funkcie poruší ustanovenia zákona o rodinnom práve alebo predpisy ho vykonávajúce, potresce sa súdom pre priestupok väzením do šesť mesiacov; ak bol čin spáchaný zo ziskuchtivosti, môže súd popri trestu na slobode uložiť vinníkovi peňažný trest od 500 do 50.000 Kčs.

§ 46.

(1) Dňom, keď tento zákon nadobudne účinnosť, zrušujú sa všetky ustanovenia o veciach, upravených týmto zákonom a zákonom o rodinnom práve, počítajúc v to aj právo obyčajové, či už plynie zo súdnych rozhodnutí alebo z iných prameňov.

(2) Zrušujú sa najmä:

1. §§ 44 až 150, 152, posl. veta, §§ 153 až 229, § 230, veta prvá, §§ 231 až 243, 245, 249 až 268, 271, 272, 275, 278, 284, 752 až 754, 756 občianskeho zákonníka z r. 1811 v znení podľa neskorších predpisov,
2. dvorské dekréty zo dňa 9. júla 1802, č. 568 sb.z.s., zo dňa 17. júla 1813, č. 1065 sb.z.s., zo dňa 22. decembra 1814, č. 1118 sb.z.s., zo dňa 23. augusta 1819, č. 1595 sb.z.s., zo dňa 22. septembra 1821, č. 1802 sb.z.s., zo dňa 17. augusta 1822, č. 1888 sb.z.s., zo dňa 17. júna 1825, č. 2112 sb.z.s., zo dňa 3. februára 1826, č. 2158 sb.z.s., zo dňa 22. decembra 1826, č. 2242 sb. z. s., zo dňa 15. júna 1835, č. 39 sb. z .s., zo dňa 27. júna 1837, č. 208 sb. z. s. a zo dňa 4. mája 1841, č. 531 sb. z. s.,
3. dekrét dvorskej kancelárie zo dňa 13. júla 1837, č. 107 sb. z. pol., sv. 65,
4. § 193, ods. 1, §§ 263 až 266 zákona o súdnom konaní v nesporových veciach právnych, uvedeného patentom zo dňa 9. augusta 1854, č. 208 r. z.,
5. výnos Ministerstva spravodlivosti zo dňa 21. augusta 1856, č. 150 r. z., o súde príslušnom pre nemanželské deti a nálezencov po ich vystúpení zo zaopatrenia verejným ústavom,
6. zákon zo dňa 31. decembra 1868, č. 3 r. z. z r. 1869, o smierovacích pokusoch pred súdnymi rozvodmi,

7. § 1, písm. a) a c) zákona zo dňa 25. júla 1871, č. 76 r. z. o náležitosti, aby niektoré právne úkony boly urobené pred notárom,
8. zákon zo dňa 4. júla 1872, č. 111 r. z., ktorým sa niektoré úradné úkony vo veciach manželských odnímajú politickým úradom zemským a prikazujú politickým úradom okresným,
9. zák. čl. XXIII/1874, o plnoletosti žien, v znení podľa neskorších predpisov,
10. § 49 zák. čl. XL/1881, o exekučnom konaní,
11. § 22, písm. a) zák. čl. VII/1886, o verejných notároch,
12. zák. čl. XXXI/1894, o práve manželskom, v znení podľa neskorších predpisov,
13. čl. VI, č. 6 a čl. XVI zákona zo dňa 1. augusta 1895, č. 110 r. z., ktorým sa uvádza zákon o vykonávaní súdnej moci a o príslušnosti riadnych súdov v občianskych veciach právnych (jurisdikčná norma),
14. §§ 100, 111, ods. 3, §§ 113 a 114 zákona zo dňa 1. augusta 1895, č. 111 r. z., o vykonávaní súdnej moci a o príslušnosti riadnych súdov v občianskych veciach právnych (jurisdikčná norma), v znení podľa neskorších predpisov,
15. čl. VI, č. 1 zákona zo dňa 1. augusta 1895, č. 112 r. z., ktorým sa uvádza zákon o súdnom konaní v občianskych rozopriach právnych (civilný súdny poriadok),
16. § 382, č. 8 zákona zo dňa 27. mája 1896, č. 79 r. z., o konaní exekučnom a zaisťovacom (exekučný poriadok),
17. nariadenie zo dňa 9. decembra 1897, č. 283 r. z., o konaní v sporových veciach manželských,
18. §§ 44, 642 až 717 zák. čl. I/1911 (občiansky sporový poriadok), v znení podľa neskorších predpisov,
19. § 28 zák. čl. LIV/1912, o uvedení do účinnosti zák. čl. I/1911, o občianskom sporovom poriadku,
20. §§ 16, 30 až 47 nariadenia zo dňa 12. októbra 1914, č. 276 r. z., ktorým sa vydáva čiastočná novela k všeobecnému zákonníku občianskemu,
21. zákon zo dňa 22. mája 1919, č. 320 Sb., ktorým sa menia ustanovenia občianskeho práva o obradnostiach smluvy manželskej, o rozluke a o prekážkach manželstva,
22. vládne nariadenie zo dňa 27. júna 1919, č. 362 Sb., ktorým sa vykonáva zákon zo dňa 22. mája 1919, č. 320 Sb., o zmenách ustanovení občianskeho práva o manželskom práve,
23. zákon zo dňa 23. júla 1919, č. 447 Sb., ktorým sa snižuje vek maloletosti,
24. §§ 1 až 4, §§ 8 a 9 zákona zo dňa 16. decembra 1930, č. 4 Sb. z r. 1931, na ochranu osôb, oprávnených požadovať výživu, výchovu alebo zaopatrenie,
25. § 10 dekrétu prezidenta republiky zo dňa 27. októbra 1945, č. 117 Sb., ktorým sa upravujú ustanovenia o vyhlásení za mŕtveho,
26. zákon zo dňa 10. januára 1946, č. 8 Sb., o konaní v niektorých sporoch z rodinného práva,
27. zákon zo dňa 14. októbra 1947, č. 180 Sb., o novom sobáši žien, ktorých manželstvo zaniklo alebo sa vyhlásilo za neplatné,
28. §§ 6 a 11 zákona zo dňa 11. marca 1948, č. 41 Sb., o medzinárodnom a medzioblastnom práve súkromnom a o právnom postavení cudzincov v odbore práva súkromného.

§ 47.

Tam, kde sa zákon o rodinnom práve zmieňuje o osobách pozbavených svojprávnosti celkom, rozumejú sa tým na Slovensku osoby dané pod opatrovanstvo pre duševnú chorobu; ak sa

zmieňuje o osobách pozbavených svojprávnosti, rozumejú sa tým na Slovensku aj osoby dané pod opatrovanstvo pre slabomyseľnosť alebo márnotratnosť.

§ 48.

Oprávnenie sborového súdu druhej stolice podľa § 57 zákona zo dňa 11. marca 1948, č. 41 Sb., o medzinárodnom a medzioblastnom práve súkromnom a o právnom postavení cudzincov v odbore práva súkromného, prechádza na Najvyšší súd.

§ 49.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1950; vykoná ho minister spravodlivosti po dohode s ministrom vnútra a so zúčastnenými členmi vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Čepička v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.